

[Finansministeren.]

— og skal nøjes med at gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Axel Kristensen.

Det ærede medlem mente, at der burde tages hensyn til forsørgerpligt. Jeg kan sige, at når dette ikke er sket, er det, fordi man har ment, at ved indtægter på en snes tusinde og derover er der ikke så stor årsag til at tage hensyn til forsørgerpligt, hvortil kommer, at højst et par tusind skatteydere over denne grænse er ikke-forsørgere. Jeg ved ikke, om det ærede medlem har tænkt sig at lade stabiliseringslånene gå dybere ned, men jeg må gøre opmærksom på, at man skal langt ned under 10 000 kr., hvis der skal blive tale om at inddrage et større antal ikke-forsørgere.

Jeg har mange gange, også i dag, hørt de unge omtale som dem, der bruger meget, og der er heller ikke tvivl om, at der er en del unge, som har et væsentligt forbrug. Når indtægten ligger på en 7000—8 000 kr., er det imidlertid begrænset, hvor stort forbruget kan være, og man har heller ikke lov til at slå alle unge i hartkorn sammen. Der findes mange unge her i landet, der ikke bruger alle deres penge, men som enten sparer op eller lægger hen til uddannelse el. lign. Derfor er jeg slet ikke sikker på, at en sådan ensidig pålægning af nye skatter eller stabiliseringslån på små indtægter, selv om det drejer sig om ikke-forsørgere, vil give så stor retfærdighed, hvortil kommer, at den meget store part af ikke-forsørgere er ældre, enligstillede kvinder o. lign., og hvorfor netop de skulle inddrages til at bære byrderne i den nuværende situation kan jeg ikke se.

Det ærede medlem var inde på kursen 70 og ville dermed sige, at der i stabiliseringsloven var et skattemoment, vi kan godt sige et større moment, svarende til 30 pct. Jeg synes, det ærede medlem kom lidt let hen over sin argumentation. Det ærede medlem ved udmærket godt, at gennem de nærmeste 5 år vil kursen, selv om det nuværende renteniveau bibeholdes, komme op på 85 pct., og der kan endog være udsigt til, hvis renteniveauet bliver lavere, at kursen bliver endnu højere, således at skattemomentet ikke er så stort, som det ærede medlem vil gøre det til.

Det ærede medlem tvivlede lidt om stabi-

liseringslånets forbrugseffekt og sagde, at den måske ikke var så stor, som mange troede. Jeg ved ikke, hvor stor det ærede medlem tror den er. Jeg har selv været meget forsigtig med at udtale mig herom. Hvis det ærede medlem læser min fremsættelsestale, vil han se, at jeg sagde, at stabiliseringslånene også ville påvirke forbruget, og det vil det ærede medlem vel ikke bestride. Hvis det ærede medlem vil have en lidt mere præcis angivelse, vil jeg sige, at jeg har en fornemmelse af, at forbrugseffekten vil være omkring 50. Det er ikke noget, der kan dokumenteres, men det er nu heller ikke så lidt.

Nu kommer vi imidlertid til det afgørende i diskussionen om stabiliseringslånene, og det er, at det ærede medlem ikke på noget tidspunkt har villet indrømme, at de indtægtsgrupper, der her er tale om, kunne holde lidt igen på forbruget, og jeg må indrømme, at når man ser protesterne i dagspressen, får man også det indtryk, at når der skal ydes til stabiliseringslån, er der ingen tanke om, at forbruget kan sættes lidt ned, men at beløbet, som det ærede medlem sagde, må tages af driftskapitalen. Hvorfor det, ærede medlem? Hvorfor skal alle større indtægter her i landet have et forbrug, der ikke kan røres i en situation som den nuværende? Det skulle da være mærkeligt, når man har en større indtægt, at man da ikke kunne foretage en vis begrænsning af forbruget. Jeg tror, det vil blive tilfældet, men jeg skal gerne igen understrege, hvad jeg sagde i fredags, at jeg er klar over, at der findes en række tilfælde, hvor forbruget måske har en sådan størrelse, at der ikke er noget at tage af, og det er disse tilfælde, jeg interesserer mig for. For det er ikke rigtigt, som det ærede medlem siger, at regeringen ikke interesserer sig for investeringen og for produktionen her i landet — tværtom, det ved det ærede medlem jo godt at vi gør.

Det ærede medlem var, som jeg sagde, ikke særlig stærk i kritikken af stabiliseringslånene; til gengæld var det ærede medlem heller ikke særlig stærk i forsvaret for deponeringsordningen. Hvis jeg kun havde hørt det ærede medlem i dag argumentere for det, man vil fra oppositionens side, ville jeg ikke have fået meget nyt ud af det i forhold til forleden. Nu var det imid-